

Nærværende Lovforslag indeholder, foruden den specielle Revision af Vederlaget ved en Mængde Embeder, tillige Bestemmelser om særlig Godtgjørelse for extraordinær Retsholdelse i Nørvang-Lørrild Herreders og Dronninglund Herreds Jurisdiktioner samt om, at alle Retsbetjente indtil videre skulle have deres Portoudlæg godtgjorte efter Regning.

Medens hele Udvalget ingen Indvendinger gjør mod de foreslaaede Vederlag i Anledning af Afholdelse af en extraordinær Ret i de nævnte to store og vidtløftige Landjurisdiktioner, maa det (S. Holm, Rasmussen, Schelbe og Steenstrup) modsætte sig, at man nu, efterat Folkethinget i en Aarvække med stort Flertal har udstemt Ministeriets Forslag om Godtgjørelse af Portoudgifter efter Regning til Retsbetjentene, alligevel skulde gaa ind derpaa, uagtet andre Embedsmænd i høist forskjellige Stillinger, ja selv Amtmændene, Retsbetjentenes Foresatte, faae deres langt betydeligere Portoudlæg godtgjorte ligesom deres andre Kontorudlæg efter Lov, uden at der i de af de forskjellige Ministre forelagte Kontorholdslove har været endog blot et Nyste udtalet om at faae Portoudlægene godtgjorte efter Regning. Det vilde være saameget forunderligere nu at indføre et andet System, som det ikke alene har viist sig, at Portoudlægenes Størrelse ingeniunde er vanskeligere at kalkuleere end de andre Kontorudgifter, men det endog fremgaar ved Sammenholden af Portoudlægene i 1876 - 77, i hvilket Aar mange Retsbetjente have faaet dem godtgjorte efter Regning, og Portoudlægene i de fire følgende Aar, i hvilke de ere godtgjorte efter Kontorholdslovene, at Udlægenes Beløb i de forskjellige Aar aldeles ikke bevise Rigtigheden af den Paastand, at Retsbetjentene skulde af Frygt for Portotab lade Breve henligge til Afgang med Leilighed. Endnu mindre kan Flertallet af den Omstændighed, at enkelte Embedsmænd endnu ikke synes at have faaet den rette Forstaaelse af hele det betydelig ubvidebe Landpostvæsen, hvorvel en Ministerialskrivelse af 15de Oktober 1875 (N. A. 146 for 1875) giver det fornødne Bink for dem, gaa med til at indføre Portobetaling efter Regning. Misbruket med at benytte leiede Bude til Breve, som uden Ulempe kunne gaa med Posten, maa vel kunne fjernes ved administrativt Paalæg, ialtsald ved en særlig Lov, for hvis hurtige Fremme Flertallet ingen Hindringer skal lægge i veien, naar først Oplysninger foreligge om, dels i hvor stort Omfang og med hvor store Udlæg leiede Bude i de senere Aar benyttes i Landets forskjellige Egne, dels om, i hvor stor

Udfstrækning man fordrer, at Retsbetjentene skulle være forpligtede til at meddele Private skriftlig Bested portofrit.

Mindretallet (D. Christensen, S. C. Holch og Hummeluhr) kan ikke tiltræde Flertallets Betragtning af Portospørgsmaalet eller sammes Forslag om, at Lovforslagets § 5 skal udgaa.

Man maa derimod ganske billige, at der i Fremtiden tilstaaes de paagjældende Embedsmænd Portogodtgjørelse efter Regning, idet Mindretallet ikke betvivler, at en saadan Ordning er navnlig i Befolkningens, men tillige i Statsjensestens og Embedsmændenes Interesse, uden at der ved denne Forandring vil paaføres Statskassen nogen forøget Udgift af Betydenhed, ligesom en fuldt betryggende Kontrol kan have ved Anvendelse af Tjenestefrimærker og Rebegjørelse efter de i Anordning af 21de Marts 1871, § 3 foreskrevne Regler.

Samtidig med, at denne i flere Aar omdebatterede Ordning indføres, maa Mindretallet finde det meget ønskeligt og naturligt, om den ved Forordningen af 11te November 1791, § 4, litra h. hjemlede Forpligtelse for Kommunerne til navnlig ved Husmændene at besørge Statens Tjenestebreve fra Sogn til Sogn kunde bortfalde, saaledes at Forsendelsen herefter i Reglen skal ske gennem Postvæsenet, og Udgiften i de sjældnere Tilfælde, hvor Tjenestens Lørv nødvendig fordrer Besørgelse ved Bud, afholdes af Statskassen.

Ved Oversførelse af denne kommunale Byrde paa Statskassen, hvilket i og for sig anses for principrigtigt, vil der formentlig for Kommunerne bespares ikke ganske ubetydelige Beløb saavel paa de Steder, hvor Retsbetjentene i større Omfang benytte den omhandlede Forsendelsesmaade, som der, hvor denne kun aldeles undtagelsesvis anvendes, medens Kommunerne dog ifølge aldre Afkorder udrede et fast aarligt Vederlag til Sognefogderne i Brevbæringspenge, der ville kunne bortfalde, naar Forpligtelsen i det Hele opheves. En Revision i Ministeriet vil formentlig sikkre imod en ikke økonomisk Brug af Ketten til i extraordinære Tilfælde at benytte Forsendelse ved leiede Bud.

I Overensstemmelse med Foranstaaende skal Mindretallet til § 5 stille nedenstaaende Vædringsforslag under Nr. 1, og da Anvendelse af Tjenestefrimærker selvfølgelig for Kontrollens Skyld er nødvendig, naar Godtgjørelse skal finde Sted efter Regning, og Postloven af 7de Januar 1871, § 15 ikke ubetinget paabyder dette, stiller man tilige Vædringsforslaget Nr. 2.